

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/22/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010109
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8322010109.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.07.2022, v trestnej veci obžalovaného Y. V. a spol., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného Y. V. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 18.05.2022, sp. zn. 1T/17/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o vine pod bodom 3 a celý výrok o treste vo vzťahu k obž. Y. V. a obž. ml. G. R..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaní

obž. Y. V., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom G., prechodne G., N. hrdinov č. XXX/X, t.č. v ÚVV Košice,

obž. ml. G. R., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom G., prechodne G., N. hrdinov č. XXX/X, t.č. v ÚVV Košice,

s ú v i n n í, ž e

v bode 3/

v presne nezistenom čase od 22.00 hod. do 23.15 hod. dňa 06.08.2021, po predchádzajúcej spoločnej vzájomnej dohode v úmysle odcudziť nejaké veci, aby si takto zabezpečili finančné prostriedky pre svoje potreby, prišli z miesta svojho bydliska k rodinnému domu č. XXX v obci W., okres G., o ktorom vedeli, že v ňom žije poškodený D. T., prezývaný „R.“, kde si otvorili bránku oplotenia, cez pozemok dvora prešli až k vchodovým dreveným dverám do rodinného domu, na ktorých násilím odstránili jednu drevenú latku, takto sa potom dostali do predsieni rodinného domu, kde Y. V. zapaľovačom, ktorý si priniesol so sebou, podpálil polystyrénovú výplň na ďalších dverách vedúcich do obytnej časti domu, ktoré boli zamknuté z vnútra izby, pričom keď na toto už reagoval vlastník tohto rodinného domu D. T. tak, že ich vyzval, aby obaja opustili jeho rodinný dom, pričom Y. V. žiadal od neho cigaretu s tým, že len pofajčia a pôjdu preč, následne z rodinného domu obaja obvinení odišli a cca po 15 minútach sa k dverám v predsieni vrátili, polystyrénovú výplň na dverách vylomili, dvere si odomkli kľúčom, ktorý bol v zámku z vnútornej časti obývacej izby, prešli do izby, v ktorej sa nachádzal D. T., do ktorého Y. V. sotil takou silou a intenzitou, že spadol na zem, následne na to ml. G. R. vzal zo stola nôž a hodil ho smerom na D. T., ktorého však netrafil, následne do neho hodil ohrievač, ktorým ho zasiahol, Y. V. chytil D. T. rukami pod krkom a začal ho dusiť, kde vtedy ho ml. G. R. pravou rukou zovretou v päst' najmenej dvakrát udrel do oblasti tváre, Y. V. pri dusení D. T. dvíhol hlavu tak, aby nevidel, že čo z jeho domu ukradnú a vtedy ml. G. R. zo zeme v kuchyni od skrine odcudzil 1 ks. motorovú pílu zn. Stihl, bez výrobného čísla, a zo stola v obývacej miestnosti odcudzil 1 ks. tlačidlový mobilný telefón nezistenej značky a výrobného čísla, a tieto veci vynesol von z rodinného domu, a keď už bol von z rodinného domu, tak Y. V. uvoľnil

zovretie pod krkom D. T., pustil ho a tiež vyšiel von z rodinného domu, následne spoločne s ml. G. R. odišli do mesta G., čím takto svojím konaním D. T. nespôsobili zranenie, ktoré by si vyžiadalo liečenie, krádežou vecí mu spôsobili škodu vo výške 330,00 eur a poškodením zariadenia domu mu spôsobili škodu vo výške 10,00 eur,
t e d a

- spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a tento čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním a zároveň neoprávnene vnikli do obydlija iného,

č í m s p á c h a l i

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s § 194 ods. 1 Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

obž. Y. V.

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. d), j) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, v spojení s § 41 ods. 2 Tr. zákona, úhrnný trest odňatia slobody na 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obž. ml. G. R.

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. j), l) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, v spojení s § 41 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 117 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona skúšobnú dobu podmienene odsúdenia na 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného Y. V. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 18.05.2022, sp. zn. 1T/17/2022 boli obžalovaní Y. V., ml. G. R., ml. G. E. a ml. N. E. uznaní za vinných a to obžalovaný Y. V. za v bode 1 prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zákona, v bode 3/ zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zákona, v bode 4/ prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona, obžalovaný ml. G. R. za v bode 1/, 2/ prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zákona pokračovacím spôsobom podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona, v bode 3/ zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zákona, obžalovaný ml. G. E. za v bode 1/, 2/ prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zákona pokračovacím spôsobom podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona a obžalovaný ml. N. E. za v bode 2/ prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zákona.

Za to súd uložil obžalovanému Y. V. podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, prihládajúc v zmysle § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona na § 36 písm. d), j) Tr. zákona, podľa § 41 ods. 1, 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody na 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a zároveň určil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovil skúšobnú dobu na 2 roky a 6 mesiacov a zároveň uložil obžalovanému povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu spočívajúce v príkaze v zmysle § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zákona nepriblížiť sa úmyselne k poškodenému D. T. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a v zmysle § 51 ods. 4 písm. l) Tr. zákona v príkaze dostaviť sa na príslušný útvar Policajného zboru určený podľa miesta pobytu a to v čase určenom probačným a mediačným úradníkom aj opakovane podľa pokynov probačného a mediačného úradníka.

Obžalovanému ml. G. R. podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, prihládajúc v zmysle § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona na § 36 písm. j), l) Tr. zákona, podľa § 41 ods. 1, 2 Tr. zákona, s použitím § 117 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody na 1 rok a 6 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odložil.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 2 roky.

Obžalovanému ml. G. E. a obžalovanému ml. N. E. podľa § 98 písm. a) Tr. zákona zhodne upustil od potrestania.

Proti uvedenému rozsudku, riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal odvolanie v neprospech obžalovaných Y. V. a ml. G. R. proti výroku o vine a treste pre skutok v bode 3/ prokurátor a podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 20.05.2022 proti výroku o vine a treste týkajúceho sa skutku č. 3/ obžaloby aj obžalovaný Y. V..

Prokurátor odôvodnil ním podané odvolanie podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.06.2022. Namietal, že Okresný súd Humenné, na rozdiel od obžaloby, v prípade obžalovaných Y. V. a ml. R. skutok č. 3/ upravil nepodstatným spôsobom, keď zo skutkovej vety vypustil záverečnú časť týkajúcu sa spôsobu naloženia s ulúpenou motorovou pílou značky Stihl, ale zároveň v tomto bode s rozsudkom súdu nesúhlasí, nakoľko pri nezmenených skutkových zisteniach tento právne kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona. Súd tak, na rozdiel od obžaloby, kvalifikačný moment spáchania skutku vlámania v zmysle § 122 ods. 4 Tr. zákona subsumoval ku skutkovej podstate v jednočinnom súbehu spáchaného prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona nie ku skutku lúpeže, ako to správne kvalifikoval v podanej obžalobe. Dovoľí si nesúhlasiť s právnym názorom a právnym hodnotením skutku č. 3/ napadnutého rozsudku. V danom prípade ide o atypický spôsob spáchania zločinu lúpeže, keď k nemu nedošlo na voľnom priestranstve, či verejne voľne dostupnom priestore, ako vo väčšine týchto prípadoch, ale samotnej lúpeži v skutkovom deji predchádzalo násilné vniknutie oboch obžalovaných do obydľia poškodeného D. T. a skutok bol dokonaný až v obydlí. Obaja obžalovaní už vopred vedeli, že keď v nočných hodinách prídu za poškodeným, tak sa nevyhnutne budú musieť dostať aj do jeho obydľia. V tomto sa utvrdili po príchode k domu poškodeného, ktorý bol vo vnútri a ku ktorému sa museli nejakým spôsobom dostať. Pri prvom kontakte s poškodeným, mu tvrdili, že prišli len na cigaretu, pofajčia a pôjdu preč. Zo strany oboch obžalovaných išlo o formu lsti, keď sa nejakým spôsobom jednoducho potrebovali dostať do vnútorných priestorov rodinného domu poškodeného nie v úmysle narušiť nedotknuteľnosť jeho obydľia, ale za každú cenu zmocniť sa nejakej majetkovej hodnoty a to aj s použitím násilia vedeného voči osobe poškodeného. V danom prípade bol skutok spáchaný vlámaním nielen použitím sily pre odstránenie zabezpečovacej prekážky, ale zároveň aj lšťou. Osobitne zreteľa hodným je fakt, že obžalovaní konali už s vopred pojatým uzrozumeným úmyslom takto zmocniť sa cudzej veci, k čomu v konečnom dôsledku aj došlo. Ak by obaja páchatelia nekonali spôsobom uvedeným v § 122 ods. 4 Tr. zákona, tak by nedošlo ani k dokonaniu skutku lúpeže. Zastáva názor, že zákonu zodpovedajúcim postupom zo strany prvostupňového súdu malo byť subsumovanie kvalifikačného pojmu vlámania ku skutkovej podstate zločinu lúpeže podľa § 188 Tr. zákona v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate podľa ods. 2 písm. c) Tr. zákona. Opakovaná a ustálená rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu SR poukazuje, že ak bol čin spáchaný vlámaním a tento znak je zákonným znakom jedného zo zbíhajúcich sa trestných činov a jednak okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby u druhého z týchto trestných činov, použije sa dotknutá skutočnosť, teda vlámanie len raz a to v rámci právnej kvalifikácie, ktorá so znakom vlámania spája použitie prísnejšej trestnej sadzby. Prísnejšia trestná sadzba je v tomto prípade determinantom vzťahu špeciality. Berúc v úvahu aj túto doktrínu mal potom prvostupňový súd dotknutú okolnosť v rámci súbežnej kvalifikácie, ktorá podmieňuje použitie vyššej

trestnej sadzby, keďže ide o ten istý čin a tú istú skutkovú okolnosť aplikovať podľa kritéria výšky trestnej sadzby v zmysle uvedeného citovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR. Na základe uvedeného preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove na podklade tohto odvolania napadnutý rozsudok zrušil a pri zachovaných skutkových zisteniach sám rozhodol tak, že obžalovaných Y. V. a ml. G. R. uznal za vinných zo spáchania skutku pod bodom 3/ právne kvalifikovaného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona a uložil im tresty v zmysle návrhu prokuratúry predneseného na hlavnom pojednávaní dňa 18.05.2022. Odvolanie obžalovaného Y. V. navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný Y. V. ním podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 01.06.2022. Poukázal na ustanovenia § 285 písm. a) a písm. c) Tr. poriadku, pričom uviedol, že poukazuje na úplne rozporuplné, priam protirečivé výpovede poškodeného T. a spoluobvineného R. pokiaľ ide o skutok č. 3/, z ktorých nemožno ustáliť skutkový stav, ako je popísaný v obžalobe v rámci skutku č. 3/. V ďalšom poukázal na rozpory vo výpovediach poškodeného D. T., z ktorých v ďalšom rozsiahlo citoval, pričom uviedol, že poškodený T. počas celého trestného konania si stále domýšľal niečo nové, čo vo svojej predchádzajúcej výpovedi ani nespomenul. Poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že zápisnicu o svojich výpovediach v prípravnom konaní si vôbec neprečítal, pričom tiež potvrdil, že manipuloval s dôkazmi a to nožom a kladivom. Zo zápisnice, resp. záznamu o obhliadke rodinného domu poškodeného v obci W. vyplýva, že nôž bez rukoväte skutočne našli OČTK v kúpeľni, takže pri takomto náleze noža bez rukoväte nasledujúcim až po manipulovaní zo strany poškodeného T. s uvedeným dôkazom nie je možné nepochybne preukázať, ako malo dôjsť k údajnému útoku s predmetným nožom bez rukoväte a či vôbec k takému došlo. Tvrdenie v bode 3/ obžaloby, že mala byť násilím odstránená jedna drevená látka, v žiadnom prípade neobstojí, resp. nie je preukázané. Napokon poškodený si neuplatnil žiadnu náhradu škody, pokiaľ ide o poškodenie vchodových dverí. Z hľadiska vierohodnosti, resp. skôr nevierohodnosti obžalovaného R. chce uviesť, že tento počas celého trestného konania vypovedal účelovo a tendenčne, aby pomohol sebe a to aj za cenu, že ho poškodí. Je tiež podivuhodné, prečo za skutok č. 4/ nebol odsúdený ako spolupáchatel aj obžalovaný ml. R., keď bol preukázateľne usvedčovaný K. I. za napomáhanie k trestnému činu popísanému v bode 4/ obžaloby. Tento vo vzťahu k obžalovanému ml. R. veľmi zhovievavý, no najmä nezákonný postup prokurátora, ktorý má predsa stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel, a teda akési kupčenie s hore uvedeným, v záujme len aby ho ml. R. za každú cenu usvedčoval, nie je namieste a priechi sa základným princípom trestného konania. Rozporuplné sú tiež výpovede spoluobžalovaného ml. G. R., pričom z týchto v ďalšom rozsahu rozsiahlo cituje. Ďalej poukazuje na rozpory medzi výpovedami spoluobžalovaného R. a poškodeného T. a z týchto rozsiahlo cituje. Podotýka, že ml. R. sa mal priznať v prípade lúpeže k niečomu, čo sa preukázateľne nestalo, resp. poškodený T. mal povedať o niečom, čo sa preukázateľne nestalo, keďže žiaden polystyrén sa ani na fotodokumentácii z miesta činu ani na mieste činu nenašiel. Nafotený je akurát styrodur, ktorý odhliadnuc od skutočnosti, že je nehorľavý a nemá žiadne známky po pálení, sa nenašiel na mieste činu v podobe úlomkov a nie je preukázané, že bol zlomený, resp. vylomený. Na nožíku ani na kladive skúmanom KEÚ PZ sa nenašli žiadne ani daktyloskopické, ani iné stopy údajných páchatelov, akurát tak stopy patriace poškodenému. Skóre lži je podľa záverov znaleckých posudkov psychologicky vysoké tak u poškodeného T., ako aj spoluobvineného ml. R.. Poukázal aj na chronológiu celého prípadu, keď členovia hliadky OO PZ Medzilaborce spisovali úradný záznam o výjazde hliadky dňa 06.07.2021, v ktorom o. i. uviedli, že poškodenému T. neznámi páchatelia hodili do hlavy ventilátor, teda nie ohrievač, lebo im odmietol dať cigarety a niečo vypiť. V tomto úradnom zázname nie je ani zmienka o nejakom vlamaní sa a ani zmienka o inej forme útoku na poškodeného T.. Okrem toho je tu hrubý rozpor aj pokiaľ ide o deň spáchania skutku, keďže skutok sa mal stať podľa horeuvedeného úradného záznamu dňa 06.07.2021 a obžalovaní sú stíhaní za zločin lúpeže, ktorý sa mal stať podľa bodu 3/ obžaloby dňa 06.08.2021. Príslušník OR PZ Humenné, vyšetrovateľ G.. npor. I. vydal uznesenie o začatí trestného stíhania, no nie pre zločin lúpeže, ale pre prečin krádeže. Po pochybnom, resp. nezákonnom výsluchu poškodeného T., ako aj následnom pochybnom, resp. nezákonnom zadržaní obvineného V. jediným dôvodom, resp. účelom zadržania, ktorý zákon neuvádza, resp. nepredpokladá, bolo urobiť na neho a najmä ml. R. nátlak, keďže už samotné umiestnenie do CPZ zaiste žiadnej osobe psychicky neprospieva. Dňa 11.08.2021 bol vydaný úradný záznam o zmene právnej kvalifikácie, na základe ktorého bol skutok dovtedy stíhaný ako prečin krádeže prekvalifikovaný na zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona. Čo sa týka viny, pokiaľ ide o skutok č. 3/ obžaloby, vinu popiera, resp. odmieta, keďže v predmetnej trestnej veci sa k zločinu lúpeže priznal len preto, že mu príslušníci OR PZ prisľúbili, že ho pustia z

CPZ v Humennom, po tom čo mu povedali, že spoluobvinený ml. R. sa priznal. Cíti sa byť príslušníkmi OR PZ oklamáný. Rovnako jeho zadržanie dňa 09.08.2021 bolo nezákonné. Policajti mu sľubovali, že keď sa prizná, tak ho pustia. Ml. G. R. na otázku, či si prečítal listiny, ktoré mu dali policajti podpísať, keď ho vypočúvali alebo ich len podpísal, uviedol, že si ich neprečítal. Tiež je minimálne pochybné, prečo bolo uznesenie o vznesení obvinenia doručené prokurátorovi až dňa 17.08.2021, keď bolo vydané už 11.08.2021. Kým on počas celého trestného konania reálne bez prikrášľovania popisuje, čo sa v inkriminovaný deň stalo, obvinený ml. R. o závažných skutočnostiach preukázateľne klame. Napriek doslova kvetnatému opisu zo strany tak poškodeného T., ako aj spoluobvineného ml. R., ako malo dôjsť k doslova brutálnej lúpeži, sa v úplnom kontraste s uvedenými výpoveďami v celom dome poškodeného T. nenašla čo i len jedna daktyloskopická, prípadne iná biologická stopa preukazujúca uvedené účelové tvrdenia. Jednoznačne preukazuje, že predmetná lúpež je doslova výmyslom. Horeuvedené skutočnosti preukazujú práve to, že obžalovaný ml. R. jednoducho len okradol poškodeného T.. Pokiaľ by bolo pravdou, že skutok lúpeže mali spáchať údajne dvaja páchatelia, je vylúčené, aby skutok spáchal popri obvinenom ml. R. ešte aj on, keďže poškodený uviedol na adresu páchatel'ov, že ich nepoznal, nikdy u neho neboli, lebo do neho cigáni nechodia, čím vlastne sám vylúčil jeho osobu na páchaní lúpeže. Keďže rekognícia napriek žiadosti obhajoby vykonaná nebola, sú tu dôvodné pochybnosti, či druhým páchatel'om popri ml. R. je on. Za páchatel'a a obvinenú osobu pokiaľ ide o zločin lúpeže, ho účelovo určili len OČTK, ktoré ho zatahli do trestného konania, keď poškodenému T. účelovo predložili 2 fotografie nejakých dvoch im neznámych osôb, a teda poškodený nevyberal z viacerých ako dvoch osôb. Ak sa predmetný zločin lúpeže skutočne stal, jediným nesporným páchatel'om je ml. R. a druhým páchatel'om musela byť tiež osoba, ktorá sa pred skutkom s poškodeným T. sa nepoznala, čo nepochybne nie je on. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok okresného súdu, vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, prípadne, aby rozhodol tak, že ho spod obžaloby pre skutok pod bodom 3/ oslobodí.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania, krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného V. nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaniami napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že prokurátor v konaní pred súdom ako subjekt zastupujúci obžalobu uniesol dôkazné bremeno a preukázal spáchanie skutku pod bodom 3/, tak ako je uvedený v obžalobe, ako sa premietol do výroku o vine tohto rozsudku. Obžalovaný ml. R. sa k skutku priznal a svojou výpoveďou usvedčil aj spoluobžalovaného Y. V., ktorý bol usvedčovaný aj výpoveďou poškodeného D. T.. V neposlednom rade Y. V. bol usvedčovaný aj vlastnou výpoveďou z prípravného konania, kde pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe uviedol, že pred vyšetrovateľom vypovedal pravdu, k trestnej činnosti sa priznal s tým, že nebolo proti nemu použité žiadne násilie, vypovedal dobrovoľne a ľutoval to, čo spravil. Na hlavnom pojednávaní sa k prečítanému dôkazu vyjadril, že nechcel hovoriť nič a sudca si napísal svoju verziu. Vysvetlenie obžalovaného V., že sa k skutku priznal pod nátlakom a že nebolo dobrovoľné, pred súdom neobstálo. Súd nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by sa na jeho výpovede nemohlo prihliadať, i keď výrok o vine je primárne založený na výpovedi poškodeného T. a spoluobžalovaného ml. R.. Obsahu týchto výpovedí zodpovedá aj obsah prečítaných listinných dôkazov, zápisníc z rekonštrukcie a ohliadky miesta činu. K spornej právnej kvalifikácii skutku pod bodom 3/ vyslovil názor, že právna kvalifikácia skutku uvedeného v obžalobe pod bodom 3/ ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona, teda závažnejším spôsobom konania vlámaním, nie je správna, pretože tento závažnejší spôsob konania nie je možné aplikovať pre trestný čin lúpeže. Súd za správnu kvalifikáciu pod bodom 3/ považuje zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona. Osobitné kvalifikačné pojmy upravené v ustanovení § 138 Tr. zákona nie je možné aplikovať bez rozdielu na všetky trestné činy uvedené v osobitnej časti Trestného zákona. Pokiaľ páchatel' spôsobom predpokladaným v § 122 ods. 4 Tr. zákona vnikne do obydľia iného, v úmysle zmocniť sa cudzej veci hoc aj s úmyslom použiť násilie, je možné vzťahovať toto primárne a výlučne iba na trestný čin, s ktorým sa vlámanie v tomto prípade spája a to je prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zákona.

Po preskúmaní odvolaní obžalovaného a prokurátora a týmito odvolaniami napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov vo vzťahu k jednotlivým skutkom, ktoré boli posúdené u obžalovaného Y. V. ako prečin krádeže podľa §

212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona, v bode 3/ zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona, v bode 4/ prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona, u obžalovaného ml. G. R. v bode 1/, 2/ prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona ako spolupáchatel' podľa § 20 Tr. zákona pokračovacím spôsobom podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona, v bode 3/ ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona ako spolupáchatel' podľa § 20 Tr. zákona, u obžalovaného ml. G. E. bode 1/ a 2/ prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona pokračovacím spôsobom podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona, u obžalovaného ml. N. E. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona. Vo vzťahu k týmto skutkom boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a tu zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožňuje a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím aj na návrhy a námietky procesných strán. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný Y. V., ml. G. R., ml. G. E. a ml. N. E. spáchali skutky, ktoré im boli obžalobou kladené za vinu. Úplnosť vykonaného dokazovania vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v hodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záveru o tom, či k spáchaniu skutku došlo, ak áno, ako a k akému. Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Vzhľadom na to, že rozsudok súdu prvého stupňa bol napadnutý prokurátorom, ako aj obžalovaným Y. V. len vo vzťahu k výroku o vine pod bodom 3/ a výroku o treste, krajský súd preskúmal len tieto odvolaním napadnuté výroky.

V súlade s uvedeným, aj keď obžalovaný Y. V. v konaní pred súdom poprel spáchanie skutku uvedeného pod bodom č. 3/, výrok o vine obžalovaného Y. V. je možné ustáliť predovšetkým na základe výpovede poškodeného D. T., ktorý popísal, ako prišli obžalovaní V. a ml. R. k nemu, pýtali cigarety, vyhnal ich, následne vnikli do jeho obydľia, kde ho obžalovaný V. škrtil, obžalovaný ml. R. do neho hodil nôž, ktorým ho netrafil a potom ohrievač, ktorým ho zasiahol, kde následne obžalovaný V. mu naklonil hlavu a tlačil mu dozadu, aby nevidel, ako mu obžalovaný ml. R. odcudzil motorovú pílu a následne zistil, že mu bol odcudzený aj tlačidlový mobilný telefón. Uvedená výpoveď korešponduje aj s výpoveďou obžalovaného ml. R., ktorý uviedol, že on s obžalovaným V. prišli na bicykloch do W., prišli k T., zabúchali na dvere, pýtali cigaretu, ten povedal, že nemá, odišli, po čase sa vrátili, násilím vošli do domu poškodeného, V. chytil T., on zobral pílu a mobilný telefón, pílu schovali a telefón si V. zobral domov. Na druhý deň po ňu prišli a V. sestra pílu dala do záložne, za čo dostali 60,- eur, ktoré nahádzal do automatov. Aj keď je pravdou, že vo výpovedi obžalovaného ml. R., ako aj poškodeného T. a v ich výpovediach navzájom sú rozpory, je potrebné konštatovať, že v podstatných bodoch obaja vypovedali zhodne s tým, že znalkyňa z odvetvia psychológie konštatovala u obžalovaného ml. R., že jeho intelektový potenciál sa nachádza v pásme mentálnej subnormy, úroveň pamäťových funkcií je výrazne podpriemerná, v rozsahu zúžená, avšak nie defektná, u poškodeného T. konštatovala intelektuálny potenciál v pásme podpriemeru, pamäťové funkcie menej výkonné a prítomnosť deterioračných a organických zmien, schopný vnímať, zapamätať si a reprodukovat' prežitú vo všeobecnosti v základných rysoch, pričom výpovede poškodeného majú primeranú konzistenciu vzhľadom na jeho mentálnu kapacitu a vyjadrovacie zručnosti. Vzhľadom na uvedené krajský súd konštatuje, že rozpory v ich výpovediach je možné považovať za primerané, pričom je nutné poukázať aj na výpovede obžalovaného V., ktorý sa k skutku v prípravnom konaní priznal, keď uviedol, že s ml. R. prišli k domu poškodeného, podpálili polystyrén na vchodových dverách, T. vyšiel von, oni pýtali, aby im dal zafajčiť, na to im povedal, že nedá, tak odišli, po chvíli sa vrátili, T. otvoril dvere, on do neho sotil, potom ho chytil za krk a vošli do vnútra domu, kde začal T. škrtiť a R. po ňom hodil nôž, ale netrafil, on ďalej škrtil T. a R. ho 2-krát päťou udrel do tváre a hodil potom do neho ohrievač. Následne T. tlačil hlavu dozadu a R. povedal, aby zobral motorovú

pílu, ktorú aj zobral a zobral aj mobilný tlačidlový telefón. Keď vyšli vonku, tak T. pustil, dohodli sa, že pílu skryjú a na druhý deň odnesú do záložne a tak aj spravili. Aj keď túto výpoveď vo svojej nasledujúcej výpovedi poprel a rovnako poprel na hlavnom pojednávaní, je potrebné uviesť, že do zápisnice o svojom výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie uviedol, že pred vyšetrovateľom vypovedal pravdu a priznal sa dobrovoľne, pričom takto vypovedal aj za prítomnosti obhajcu a ďalších úradných osôb. Uvedené výpovede sú v zhode aj so zápisnicou o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou, z ktorej je zrejmé vylomenie dosky, ako aj rozbitý polystyrén na vchodových dverách v obydľí poškodeného, z čoho je zrejmé, že predmetný skutok bol spáchaný vlámaním. K uvedenému krajský súd dodáva, že aj z výpovede svedka W., ktorú súd na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom prečítal, vyplýva, že do záložne, ktorú prevádzkuje, prišla Rómka a doniesla motorovú pílu, s ňou prišli dvaja až traja chlapi, išlo o pílu Stihl, s Rómkou spísal záložnú zmluvu a vyplatil jej 60,- eur. Z obsahu spisu zároveň vyplýva, že osobou, ktorá motorovú pílu do záložne doniesla, bola sestra obžalovaného V. G. V., teda bolo by absolútne nelogické, aby táto disponovala motorovou pílou, ktorú odniesla do záložne a napriek tomu by obžalovaný Y. V., teda jej brat nebol účastný skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. K uvedenému krajský súd dodáva, že z obsahu spisu zároveň vyplýva, že obžalovaný V. aj vo vzťahu k skutku 4 najprv vinu popieral, uviedol, že v byte nebol a následne sa k skutku priznal, vyhlásil vinu a súd jeho vyhlásenie prijal. Na základe uvedeného mal krajský súd za to, že obžalovaný Y. V. sa dopustil skutku tak, ako mu bol ustálený vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa.

V ďalšom krajský súd skúmal právnu kvalifikáciu daného trestného činu, pričom prokurátor v obžalobe predmetný skutok pod bodom 3/ rozsudku kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva, pričom na uvedenej právnej kvalifikácii trval aj v ním podanom odvolaní a súd prvého stupňa predmetný skutok posúdil ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona. Z uvedeného dôvodu krajský súd skúmal, ktorá z uvedených právnych kvalifikácií je správna, pričom sa stotožnil s názorom prokurátora a to aj z dôvodov uvedených v ním podanom odvolaní, keď poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR a to stanoviská Tpj 78/2016, Tpj 53/2013 a 2Tdo/59/2020, z ktorých vyplýva, že ak bol čin spáchaný vlámaním a tento znak je jedným zo zákonných znakov jedného zo zbiehajúcich sa trestných činov a jednak okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby u druhého z týchto trestných činov, použije sa dotknutá skutočnosť, teda vlámanie len raz a to v rámci právnej kvalifikácie a ktorá so znakom vlámania spája použitie prísnejšej trestnej sadzby. V danom prípade prísnejšia trestná sadzba sa spája so zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, kde je trestná sadzba na 7 až 12 rokov, naproti § 194 ods. 2 Tr. zákona, kde je trestná sadzba na 1 až 5 rokov. Z uvedeného dôvodu preto krajský súd v zmysle ustálenej judikatury kvalifikoval konanie obžalovaných V. a ml. R. uvedené pod bodom 3/ ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, nakoľko obaja obžalovaní tým, že spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a tento čin spáchali závažnejším spôsobom konania, vlámaním a zároveň neoprávnene vnikli do obydľia iného, naplnili po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke skutkovú podstatu žalovaných trestných činov.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov jednoznačne preukazuje vinu obžalovaných Y. V. a ml. G. R., tak ako to konštatoval krajský súd vo výroku svojho rozsudku a tvorí logický a ničím nenarušovaný celok navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného V..

Pri určení druhu trestu a jeho výmery odvolací súd zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osoby obžalovaných. Z odpisu z registra trestov obžalovaných V. a ml. R. vyplýva, že doposiaľ nemajú záznam v registri trestov a z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný V. nemá v tejto záznam a obžalovaný ml. R. ma 4 záznamy, z toho 3 v roku 2021, pričom v troch prípadoch ide o neužívanie rúška a v jednom prípade ide o znečistenie verejného priestranstva. Okresný súd sa vo svojom rozhodnutí zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami u obžalovaných, pričom u obžalovaného Y. V. správne konštatoval poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zákona, že trestný čin spáchal vo veku blízkom veku mladistvých a písm. j) Tr. zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a u obžalovaného ml. R. poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a § 36 písm. l) Tr. zákona, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Pochybil

však prvostupňový súd, keď u obžalovaných nekonštatoval prirážajúcu okolnosť podľa § 36 písm. h) Tr. zákona, že obžalovaní spáchali viac trestných činov, nakoľko obžalovaný Y. V. spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a obžalovaný ml. R. prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Tr. zákona a zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, preto krajský súd uvedené pochybenie súdu prvého stupňa vo výroku o treste napravil. Na základe uvedených skutočností krajský súd mal za to, že obžalovanému Y. V. je potrebné ukladať trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov, pričom vzhľadom na skutočnosť, že doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, pre jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a obžalovanému ml. G. R. vzhľadom na skutočnosť, že tento je mladistvý, v zmysle ustanovenia § 117 ods. 1 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody na 2 roky, so skúšobnou dobou na 2 roky a 6 mesiacov, pričom uložené tresty považoval za dostatočné na zabezpečenie ochrany spoločnosti, výchovu obžalovaných k tomu, aby v budúcnosti viedli riadny život, za súčasného odradenia iných od páchania trestnej činnosti, ktoré zodpovedajú zásadám ukladania trestov, vzhľadom na okolnosti prípadu a osoby páchatel'ov, s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného poukazujúcim na rozpory vo výpovediach spoluobžalovaného ml. R., poškodeného T. a rozpory navzájom v ich výpovediach, krajský súd opakovane konštatuje, že výpovede spoluobžalovaného ml. R. a poškodeného T. vzhľadom na ich mentálnu výbavu a pamäťové schopnosti síce obsahujú rozpory, avšak tieto nie sú takého podstatného charakteru, aby im nebolo možné uveriť, pričom v podstatných bodoch sú zhodné.

Čo sa týka námietok vo vzťahu k uvedeniu nesprávneho dátumu v zázname hliadky OO PZ dňa 06.07.2021 namiesto 06.08.2021, krajský súd mal za to, že ide iba o chybu v písaní a uvedené nemá vplyv na priebeh skutkového deja, ani na právnu kvalifikáciu.

Tvrdenia obhajoby o tom, že na obžalovaného V. mal byť vyvíjaný nátlak k tomu, aby sa k skutku priznal a na základe toho mal byť aj zadržaný, krajský súd udáva, že uvedené skutočnosti z ničoho nevyplývajú. Ani skutočnosť, že sa na kladivo a noži nenašla žiadna daktyloskopická stopa obžalovaného neznižuje vierohodnosť výpovede poškodeného v kontexte uvedeného z dôvodu, že poškodený po skutku mal tak kladivo ako aj nôž v ruke a preložil ich na iné miesto.

Čo sa týka namietaného „milosrdného“ postupu OČTK vo vzťahu k ml. R., že tento nebol stíhaný za skutok pod bodom 4/ z dôvodu, že podľa názoru obhajoby OČTK takto postupovali, aby obžalovaný ml. R. usvedčoval spoluobžalovaného V., uvedené tvrdenie obhajoby nebolo ničím preukázané.

Vo vzťahu k obhajobou namietanej skutočnosti, že obžalovaný ml. R. a poškodený T. sú nevierohodní z dôvodu, že znalkyňa z odvetvia psychológie u nich konštatovala vysoké lži skóre, krajský súd udáva, že znalkyňa vo vzťahu k obžalovanému ml. R. uviedla, že síce lži skóre je vysoké, avšak vychádzala pritom z hodnotenia nezrelého sebaobrazu mladistvého obžalovaného, pričom všeobecná a špecifická vierohodnosť je zachovaná a u poškodeného T. konštatovala zvýšenú hladinu lži skóre, čo vypovedá o jeho nezrelom sebaobrazu, avšak jeho výpovede majú primeranú konzistenciu vzhľadom k mentálnej kapacite a vyjadrovacím zručnostiam, pričom práve u obžalovaného V. znalkyňa konštatovala takisto zvýšené lži skóre, z dôvodu snahy vytvárať o sebe lepší sebaobraz, aj keď konštatovala zachovanú všeobecnú vierohodnosť, špecifickú vierohodnosť považovala za zníženú, pričom práve špecifická vierohodnosť svedčí o vierohodnosti osoby vypovedať vo vzťahu k prežitým skutočnostiam týkajúcich sa konkrétneho skutku.

Čo sa týka obhajobou namietaného zadržania obžalovaného V., následne jeho prepustenie na slobodu a opätovné zadržanie, krajský súd konštatuje, že uvedené bolo iba postupom OČTK a nemá vplyv na samotné posúdenie skutku a ani jeho právnej kvalifikácie.

Čo sa týka odvolacej námietky poukazujúcej na skutočnosť, že poškodený T. mal uviesť, že obžalovaných nepoznal, pričom on by mal poznať obžalovaného V., krajský súd opätovne poukazuje na závery znaleckého posudku z odvetvia psychológie vo vzťahu k poškodenému T., ako aj na skutočnosť, že ide o jednoduchú osobu s intelektuálnym potenciálom v pásme podpriemeru, pamäťové funkcie sú menej výkonné, oslabené do pásma defektu, kvalitou nerovnomerne zastúpené, na úrovni epizodickej a logickej pamäte, podáva subnormný výkon významne podpriemerný, avšak celková spoľahlivosť percepčnokognitívneho spracovania je zachovaná v základných rysoch. Osobnosť je jednoducho

štruktúrovaná, málo diferencovaná, sociálne utiahnutá, emotivita je plochšie ladená bez významných úzkostných a depresívnych tendencií v prežívaní. Osobnosť je málo diferencovaná a jednoduchá s obmedzenou pracovnou výkonnosťou, výrazne zúženou záujmovou sférou, uprednostňuje nenáročný a sociálne izolovaný život, jeho emocionalita je plochá, nevýrazná a zúžená. Pamäťové funkcie sú menej výkonné, oslabené, v celkovom výkone sú prítomné prvky deterioračných a organických zmien, avšak je schopný reprodukovať mentálne nenáročný materiál primerane, pričom však prežité udalosti, ktoré sú predmetom trestného stíhania a jeho výpovede majú primeranú konzistenciu vzhľadom k mentálnej kapacite a vyjadrovacej zručnosti.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako dôvodné a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.